

Række af Aar været aldeles ophævet, medens Tarten paa Rugbrød vedblev; men med Hensyn til Rugbrødet blev den først ophævet i 1843. Der havde ikke været saa liden Modstand imod den fra Regjeringens Side attraaede Ophævelse; men det blev i 1843 anbefalet af Communalbestyrelsen her i Byen, som dermed forbandt den Indstilling, at Brødet skulde dog beholde hine Størrelser, skjøndt Prisen derpaa kunde rette sig efter Forholdene. Dette havde den ikke uvigtige Grund, at, naar Folk købte et Brød, som antoges at svare til den Størrelse, det hidtil havde havt, og det ikke erholdt den Vægt, de gjorde Regning paa, saa ville Bedkommende derved blive brøstholdne. Derfor, naar Tarten var fri, og man ikke var bunden med Hensyn til Størrelsen af Brødet, saa kunde der naturligviis intet Ansvar være for Bagerne, fordi Brødet til Exempel veiede $\frac{1}{2}$ Pd. mindre, end man havde gjort Regning paa. Ved Hjælp af de Bestemmelser, der ere trufne i Placaten 16de April 1843, vil en Bager, naar et Brød, der sælges som et 4 Pds., men ikke har denne Vægt, kunne kaldes til Ansvar; han kan tage Saameget for det, som han vil, og som man vil give ham, men han skal svare til en vis bestemt Vægt; men denne Bestemmelse passer ikke til det Brød, der indføres fra Landet, da ikke noget saadant gammelt System ligger til Grund for at underkaste Landbagerne denne Betingelse. Det er ogsaa langt fra at kunne være et Tryk paa Bagerne i Kjøbenhavn, at Brødet skal have en vis Størrelse. De, der købe Brødet, have derved en Garantie for, at de faae et vist Quantum Brød, og Bagerne i deres Heelhed kunne være meget godt tjente dermed. Men at indføre saadanne Regler for det Brød, der indføres fra Landet til Kjøbstæderne, vilde uden Tvivl være meget uensigtsmæssigt og vilde sandsynligviis have den Følge, at mange Landmænd vilde være meget ilde holdne, naar de vilde benytte sig af den ved Loven givne Frihed, og at Andre vilde reent afholde sig fra at benytte den, fordi de hørte, at man udsætter sig for Ubehageligheder, og de vilde være endnu værre sarne, forsaavidt det er ikke blot med Hensyn til Kjøbenhavn, men ogsaa med Hensyn til de andre Kjøb-

stæder, at de da skulle være bundne til de særegne Politieforanstaltninger, der maatte være trufne. Disse Foranstaltninger ere grundede paa ganske locale Anordninger og ikke paa nogen almindelig kundgjort Lov, og der kunde i saa Henseende være Uvisshed for dem, der ville indføre Brød til Kjøbstæderne, med Hensyn til, hvorledes de i saa Henseende skulde forholde sig. Dertil kommer, at de, der bage Brød paa Landet, behøve ikke at indføre det i den Kjøbstad, der ligger dem nærmest, men de kunne indføre det til Kjøbstæder, der ligge i en temmelig stor Afstand fra dem. Jeg troer altsaa, at en Bestemmelse som denne ikke fra noget Synspunkt er tilraadelig, og at den vil være hverken i Publicums Interesse eller i Bagerens Interesse, men at den derimod kan være fortrædigende for Landmanden, samt at, naar man eengang finder det ønskeligt, at Landmanden skal kunne faldholde Brød i Kjøbstæderne, man da ikke skal træffe Bestemmelser, der kunne gøre dem det besværligt, saa at de af denne Grund maaskee slet ikke ville indlade sig paa disse Vidtløftigheder og udsætte sig for de Fortrædeligheder, de føre med sig. Hvad det Forslag angaaer, at Kjøbstadbagerne ogsaa skulle kunne have Udsalgssteder af Brød paa Landet, da er det en aldeles afgjort Sag, at Kjøbstadbagerne kunne faldholde Brød paa Landet, de kunne lade det bære omkring paa Landet, og at, dersom der ere nogen af de Personer, der have Ret til at udsælge Brød paa Landet, som Spekhøfere og Bærtshuusholdere, som ville købe Brød i Kjøbstæderne, der ikke er Noget, som kan være til Hinder derfor. Men at Kjøbstadbagerne skulle kunne etablere særegne Udsalgssteder, der førtes for deres Regning paa Landet, er Noget, der ikke synes at være foranlediget ved de nærværende Forhold, og som blandt Andet vil have den Betænkelse, at, naar en Landbager, der har Bevilling til at bage Hvedebrød, gjør Regning paa en vis Afætning, saa kunde han let tabe denne derved, at en Kjøbstadbager etablerede et Udsalg i hans Nærhed. Jeg troer derfor ikke, at det kan være tilraadeligt. Hvad de øvrige Forslag angaaer, der ere gjorte af den ærede Forslagsstiller, kan jeg ikke have Noget videre derimod at erindre.